

vendighed, og idet det tillige afstedkommer store Mangler, først og fremmest Tab af Eheden.

Nu siges det ganske vist, at Udvalget med Undtagelse af to Herrer slutter sig til denne Tanke om Tvedeling. Men denne Tilslutning er dog saa betinget, at man i Grunden snarere kunde sige, at Udvalget tager Afstand fra Tvedelingen. Det paagældende Sted lyder saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det —: „Der er i Udvalget Enighed om, at de Krav, der med Rette kunne stilles til vort Udenrigsministerium, navnlig i Henseende til at fremhjelpe og støtte Handel og Industri, ville kunne ske Fyldest ved den ovennævnte i Lovforslaget forudsatte Deling af Ministeriet i to sideordnede Departementer“. Det kan der virkelig let blive Enighed om i et Udvalg, at det kan ske Fyldest, og det skal jeg heller ikke modsige, at det kan. Men hvis der havde staaet blot et lille Ord til, nemlig at det „kun“ kan ske Fyldest, havde Argumentationen set en hel Del anderledes og langt værdifuldere ud for denne indgribende Foranstaltning. Hvad der skal ske Fyldest, kan akkurat lige saa godt ske Fyldest under den nuværende Organisation som under den, der tilsigtes. Jeg fremhæver, at naar der ønskes en anden Ordning, er det ikke saglige Grunde, som gøre, at den højtærede Minister saa stærkt holder paa den. Derfor vil jeg meget bede det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) om ikke at opgive Modstanden mod dette Punkt, men gøre sin Indflydelse gældende paa Lovforslagets videre Vej. At jeg vil gøre det, er givet, men det siger jo mindre; og jeg vil indtrængende bede den højtærede Minister gennemtænke Spørgsmaalet endnu en Gang og se, om det dog ikke var muligt for ham at resignere paa dette Punkt.

I ethvert Tilfælde vil jeg meget indtrængende anmode den højtærede Minister om ikke at forcere denne Lov igennem i denne Samling. Lad den komme tilbage til os, lad den blive behandlet paa normal Maade i et særligt for den nedsat Udvalg. Mig forekommer det, at det ikke er berettiget at sende et Lovforslag af denne Betydning til Finansudvalget, hvor det kun kan gennemgaa en summarisk Behandling, og hvor de indgaaende Overvejelser og Drøftelser, ogsaa med den højtærede Minister, som burde ligge til Grund for Lovens Gennemgang, ikke kunne finde Sted i den Udstrækning som i et særligt for Sagen nedsat Udvalg. Jeg kan ikke se, hvad der

tabes derved. Stemningen her i Tinget er ingenlunde uvenlig overfor den højtærede Udenrigsminister; sit Forslag vil han kunne faa igennem, naar det sagligt kan begrundes, og jeg kan ikke se, hvorfor det skal jages igennem paa denne Maade, som det vilde ske, hvis der kom en Lov ud af dette Forslag. Det er og maa blive et Stykke Maskinarbejde, en Tilvirkningsmaade, som ikke er heldig for Love.

Jeg vil saa gaa over til et andet Punkt, som jeg anser for et Hovedpunkt, og som drejer sig om det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem i Finansudvalget for min Gruppe, og som subsidiært er tiltraadt af de ærede Medlemmer af Socialdemokratiet; det er dette Ændringsforslag, som vil stryge Punkt 2 i § 2 i Forslaget til Lov om Diplomat- og Konsulatvæsenet. Det betyder, at man ønsker at komme bort fra, hvad Forslaget tilsigter, nemlig at lade Konsulatvæsenet i saa vid Udstrækning, som det er gør ligt, falde ind under Diplomatvæsenet. For det første vil denne Tanke føre hen imod en Sammenblanding af Diplomat- og Konsulatvæsenet.

Formanden: Det ærede Medlem taler vistnok om det Lovforslag, der er opført under den næste Sag paa Dagsordenen.

Fraenkel: Jeg beder om Undskyldning. Jeg troede, at begge Lovforslagene vare til Forhandling under et.

Formanden: Nej, de kunne ikke forhandles under ét her ved anden Behandling.

Fraenkel: Saa beder jeg meget om Undskyldning. Jeg skal da gaa tilbage til den første Sag. Men derom har jeg i øvrigt ikke mere at sige.

N. Neergaard: Jeg har ret udførligt ved første Behandling af denne Sag begrundet min Stilling med Hensyn til Direktørpostens Ophævelse. Jeg har gjort samme Anskuelse gældende i Udvalget som det ærede Medlem, der nu satte sig. Sagen har været til fornyet Overvejelse hos den højtærede Minister, vi have haft Samraad om Sagen, hvor vi yderligere have drøftet den, og jeg har derefter i Betænkningen givet, hvad jeg vil kalde et lille Hjertesuk angaaende denne Sag. Naar jeg ikke har villet stille noget Ændringsforslag, ligger det i, at jeg har siddet tilstrækkelig længe i dette Ting til at vide, at det er en fuld-